

капитали, услуги и стоки в региона, по-късно се оказва полезен при създаването на Европейската икономическа общност.

Целият живот на Бех е белязан от спомена за Първата световна война и последвалата криза, когато Люксембург е заплашен от поглъщане от своите съседи. Това чувство на безпомощност го кара да подкрепя идеята за силен интернационализъм.

Ето защо той представлява Люксембург на всички многостранни преговори по време на и след Втората световна война и призовава сънародниците си да приемат присъединяването на великото херцогство към създадените международни организации: Бенелюкс - през 1944 г., Организацията на обединените нации - през 1946 г. и НАТО - през 1949 г.

Европейската общност за въглища и стомана

На 9 май 1950 г. Бех е външен министър на Люксембург. Като съзнава необходимостта страната му да сближи съседите си чрез икономически и политически споразумения, той с ентузиазъм приема предложението, направено на тази дата от френския му колега Робер Шуман, за създаване на Европейска общност за въглища и стомана. Бех знае, че това ще даде на Люксембург възможности, от които страната се нуждае, и ще й осигури място и глас в Европа. Допълнителен фактор за повишаване на авторитета на Люксембург на стария континент е обстоятелството, че той успява да постигне седалището на върховния орган на Европейската общност за въглища и стомана да бъде в Люксембург.

Като следваща стъпка Бех подкрепя плановете за Европейска отбранителна общност. Те са отхвърлени от Франция през 1954 г., но това не е краят на европейската интеграция.

Конференцията в Месина

От 1 до 3 юни 1955 г. Йозеф Бех председателства Конференцията в Месина, която по-късно довежда до сключването на Римския договор за създаването на Европейската икономическа общност. В центъра на вниманието на конференцията е меморандум, представен от трите държави от Бенелюкс, включително Йозеф Бех като представител на Люксембург. Меморандумът обединява плановете на Франция и Нидерландия, които предлагат да се предприемат

нови стъпки в областта на транспорта и енергетиката, по-специално ядрената, и идеята за създаване на общ пазар, като се обръща специално внимание на необходимостта от общ орган с реални правомощия. Въз основа на опита на Бенелюкс и на Европейската общност за въглища и стомана тримата външни министри предлагат план, развиващ по-нататък идеята на нидерландския министър Байен, който препоръчва икономическото сътрудничество като начин да се постигне обединение на Европа. Този „доклад Спаак“, наречен на името на белгийския министър Спаак, председател на комисията, която го е изготвила, става основа за междуправителствената конференция, на която са изготвени договорите за общ пазар и сътрудничество в областта на атомната енергетика, подписани в Рим на 25 март 1957 г.

Бех с кинокамера се наслаждава на момент на отмора по време на Конференцията в Месина през 1955 г.

През 1959 г. Бех се отказва от поста министър на външните работи, който заема от 1929 г. От 1959 г. до 1964 г. той е председател на Камарата на представителите, преди да се оттегли от политическата сцена на 77 години. Бех почива 11 години по-късно – през 1975 г. Заради ролята му в обединението на Европа днес той е смятан за един от бащите основатели на Европейския съюз. Йозеф Бех дава отличен пример как малка страна като Люксембург може да играе решаваща роля на международната сцена.